

za bezradność z ubezpieczenia emerytalnego i ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych wypłaca się tylko dodatek za bezradność z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych.

6. W razie zbiegu uprawnień do dwóch zaopatrzeń wypłaca się tylko jedno zaopatrzenie. W razie zbiegu zaopatrzenia z prawem do jednej lub więcej rent z ubezpieczenia społecznego, zaopatrzenia nie wypłaca się. Jeżeli jednak zaopatrzenie jest wyższe od renty lub sumy rent, wypłaca się tylko zaopatrzenie.

§ 11. 1. Jednorazową zapomogę pośmiertną po ubezpieczonym wypłaca się w wysokości miesięcznego zarobku, podług którego zmarły był ostatnio ubezpieczony, z tym zastrzeżeniem, że zapomoga ta nie może wynosić mniej niż 5.400 zł i więcej niż 15.000 zł. Jednorazową zapomogę pośmiertną po osobie pobierającej rentę ubezpieczonego wypłaca się w wysokości 5.400 zł.

2. Za podstawę wymiaru jednorazowej odprawy z ubezpieczenia emerytalnego pracowników umysłowych przyjmuje się zarobek miesięczny w kwocie 5.400 zł.

3. Za podstawę wymiaru zwrotu składek z powodu zamążpójścia z ubezpieczenia emerytalnego pracowników umysłowych, wpłaconych do dnia 31 marca 1947 r., przyjmuje się zarobek miesięczny w kwocie 3.000 zł, zaś dla zwrotu składek wpłaconych po tym dniu — zarobek miesięczny w kwocie 5.400 zł.

4. Za podstawę wymiaru jednorazowej odprawy dla wdowy z powodu ponownego zamążpójścia przyjmuje się w ubezpieczeniach emerytalnych 50% renty ubezpieczonego, zaś w ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu

i chorób zawodowych 25% podstawy wymiaru, określonej w § 6 ust. 2.

§ 12. Przy wymiarze świadczeń nie uwzględnia się kwot do 5 zł włącznie, kwoty zaś ponad 5 zł zaokrągla się w górę do najbliższej dziesiątki.

§ 13. 1. Stawki, określone w niniejszym rozporządzeniu, mają zastosowanie do świadczeń okresowych od najbliższego terminu płatności, przypadającego po dniu 31 marca 1947 r., i do świadczeń jednorazowych wypłaconych po tym dniu.

2. Wysokość świadczeń okresowych przysługujących:

- a) za okres przed 1 lipca 1946 r. ustala się na podstawie zasad wówczas obowiązujących z tym, że do okresu przed 1 marca 1946 r. stosuje się stawki obowiązujące od tej daty;
- b) za okres od dnia 1 lipca 1946 r. do dnia 31 marca 1947 r. ustala się na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 172) z tym zastrzeżeniem, że przepisy § 2 ust. 4 tego rozporządzenia nie mają zastosowania.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1947 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 czerwca 1946 r. o tymczasowym ustaleniu wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 172).

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej
Edmund Giebartowski

214

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOSCI

z dnia 17 maja 1947 r.

o przekazaniu Sądowi Grodzkiemu w Toruniu spraw karnych dotyczących nieletnich z okręgów Sądów Grodzkich w Chełmnie, Chełmży, Gołubiu, Kowalewie i Wąbrzeźnie.

Na podstawie art. 4 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863) zarządzam, co następuje:

§ 1. Sprawy karne dotyczące nieletnich z okręgów Sądów Grodzkich w Chełmnie,

Chełmży, Gołubiu, Kowalewie i Wąbrzeźnie przekazuje się Sądowi Grodzkiemu w Toruniu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:
Tadeusz Reh